DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 5. | Katowice, dnia 9 kwietnia 1937 r. | Rok V.

TREŚĆ:

POCZTA.

27.

Urzędowe znaczki pocztowe dla wojska w okresie budżetowym 1937/38 r.

Znaczki dla wojska na okres budżetowy 1937/38 otrzymują w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 401/e/3/37 z dnia 31.III.1937 r. z Głównej Składnicy Materiałów Pocztowych poszczególne D. O. K. i Kier. Marynarki Wojennej, do których należy dalszy rozdział otrzymanych znaczków.

Poszczególne wojskowe jednostki administracyjne będą mogły po wyczerpaniu przyznanych im zapasów znaczków urzędowych zamawiać dalsze ilości tych znaczków bezpośrednio w Głównej Składnicy Materiałów Pocztowych.

Powyższe zamówienia znaczków Główna Składnica realizuje w ten sposób, że zamówione ilości znaczków wysyła pod adresem zamawiającego D. O. K., względnie wojskowej jednostki administracyjnej, w przesyłce obciążonej pobraniem w wysokości wartości wysyłanych znaczków. Do każdej takiej przesyłki Główna Składnica winna dla użytku oddawczego urzędu pocztowego dołączać po 1 blankiecie przekazu rozrachunkowego z adresem Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Blankiet ten winien być dołączony do danej przesyłki w ten sposób, by oddawczy urząd pocztowy mógł go przed doręczeniem przesyłki od niej odłączyć, bez uszkodzenia przesyłki.

Kwotę pobrania inkasuje urząd oddawczy przy doręczeniu przesyłki i przekazuje ją bezzwłocznie **bez jakichkolwiek potrąceń** za pomocą odłączonego od przesyłki blankietu przekazu rozrachunkowego na rzecz Ministerstwa Poczt i Telegrafów. W razie nadejścia przesyłki do urzędu oddawczego bez blankietu urząd pocztowy winien wystawić od siebie blankiet przekazu rozrachunkowego, umieszczając na nim odręcznie adres Ministerstwa P. i T. W tym wypadku urząd zwolni się z wydatku 1 grosza w wykazie unieważnionych należności, uiszczonych znaczkami. Na odwrotnej stronie przekazu rozrachunkowego urząd pocztowy umieści uwagę:

„Tytułem należności za znaczki urzędowe dla . . . . (należy wymienić władzę wzgl. formację wojskową).

Pocztowy urząd oddawczy winien równocześnie listem zwykłym zawiadomić Główną Składnicę M. P., że przesyłka № nad. . . . . obciążona pobraniem w kwocie . . . . wysłana pod adresem . . . . została doręczona dnia . . . . . i że kwotę

pobrania wpłacono przekazem rozrachunkowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Przypominam jeszcze raz, że należności, zainkasowane za znaczki urzędowe, dostarczone formacjom wojskowym, winny placówki pocztowe przekazywać na rzecz Ministerstwa Poczt i Telegrafów **w całości, bez jakichkolwiek potrąceń.**

№ PP. 400 z dnia 7 kwietnia 1937 r.

28.

Usterki w służbie gazetowej.

Zauważyłem, iż mimo upływu półtora roku od czasu wprowadzenia w służbie gazetowej nowych przepisów, zawartych w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 21 z 1935 roku poz. 58—60, podległe placówki pocztowe dotychczas jeszcze nie zaznajomiły się dobrze z nimi i dlatego nie stosując ich należycie, popełniają często następujące usterki, a w szczególności:

I. Urzędy nadawcze:

1) przyjmują do wysyłki niedostatecznie opakowane przesyłki z gazetami, nieposiadające oznaczonych przez wydawcę w myśl § 384 ust. 3 ordynacji poczt. tytułu czasopisma i zawartej wewnątrz przesyłki ilości jego egzemplarzy,

2) przyjmują czasopisma z adresami umieszczonymi w nieodpowiednich, nie wpadających w oczy miejscach, lub z niedostatecznie przyklejonymi adresami, wskutek czego nadchodzą one nieraz bez adresów, albo też przeciwnie, przyjmują do wysyłki czasopisma z adresami, przylepionymi zbyt wielką ilością kleju, wskutek czego sklejają się one ze sobą tak, że bez uszkodzenia nie można ich oddzielić od siebie,

3) nadchodzące do Katowic czasopisma są mylnie adresowane, nie według numerów, które posiadają przy owych nazwach poszczególne urzędy pocztowe na obszarze Wielkich Katowic, lecz według numerów dzielnic miasta. Ponieważ inną jest numeracja dzielnic miasta, a inną numeracja urzędów pocztowych, przeto czasopisma te są mylnie kierowane do niewłaściwych urzędów, skąd dopiero nadchodzą z opóźnieniem do właściwych placówek pocztowych,

4) zamieszczają na przeznaczonych do kontroli egzemplarzach czasopism niewyraźne i nieczytelne (słabo odciśnięte, zamazane) odciski pieczęci kontrolnej, lub zamieszczają je w nieodpowiednich, mało widocznych miejscach, a nawet na odwrotnej stronie przesyłek. Byłoby wskazane, by do wytłaczania tych odcisków używały urzędy tuszu o jaskrawej (czerwonej, zielonej), zwracającej jak największą uwagę barwie,

5) przyjmując do wysyłki przesyłki z większą ilością egzemplarzy czasopisma nieprzepisowo, bez wierzchniego opakowania (tylko owiązane sznurkiem), zamieszczają odciski pieczęci kontrolnej tylko raz, wprost na opasce adresowej pierwszego z góry egzemplarza we wiązance, co wprowadza w błąd odnośne urzędy oddawcze, które sądząc, że należy przeprowadzić kontrolę tylko tego jednego, oznaczonego pieczęcią kontrolną egzemplarza, nie obejmują wcale kontrolą i ewidencją reszty, zawartych w danej wiązance egzemplarzy,

6) zgłaszane reklamacje gazet załatwiają z opóźnieniem, zamiast niezwłocznie.

7) Wydawcy zamieszczają nadal na czasopismach niewłaściwe napisy n. p. „opłata pocztowa uiszczona ryczałtem." Nie potrzebują oni zamieszczać żadnych tego rodzaju napisów, o ile zaś to czynią, to napisy muszą odpowiadać tut. zarządzeniu do urzędów nadawczych Nr. PP. 30 z dnia 28. X. 1936 r., a zatem brzmieć „opłata pocztowa uiszczona gotówką."

II. Urzędy oddawcze:

1) mimo upomnień nie nadsyłają urzędom nadawczym wyników przeprowadzonej w myśl §§ 13 i 24 regulaminu służby gazetowej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 21 z 1935 r., poz. 60) kontroli czasopism, lub nadsyłają je z wielkim opóźnieniem,

2) zwracają niedoręczone egzemplarze czasopism wbrew § 23 regulaminu służby gazetowej, bez podania na nich przyczyny ich zwrotu, lub bez wymienienia imion i nazwisk prenumeratorów, którym nie doręczono czasopisma,

3) odmawiają prenumeratorom przyjęcia reklamacyj egzemplarzy czasopism, prenumerowanych przez nich bezpośrednio u wydawców, na tej podstawie, że w myśl § 399 ordynacji pocztowej rzekomo wolno reklamować na poczcie tylko za pośrednictwem poczty prenumerowane czasopisma. Postępowanie to jest zupełnie bezpodstawne i niewłaściwe, gdyż z treści przytoczonego paragrafu wynika, że w podany tamże sposób można reklamować wszystkie, wysyłane za opłatą według taryfy dla

czasopism czasopisma i wydawnictwa, a za tym prenumerowane tak za pośrednictwem poczty, jak i bezpośrednio u wydawców,

4) przy dosyłaniu zleconych czasopism za adresatami do innych urzędów pocztowych placówki pocztowe często nie przesyłają wcale tymże nowym urzędom oddawczym powiadomień na druku Nr. 206 o adresie odnośnego prenumeratora w myśl § 37 ust. 1 regulaminu służby gazetowej, wskutek czego nowy urząd oddawczy nie może wcale doręczyć dosłanego czasopisma nieznanemu mu prenumeratorowi.

Polecam przeto wszystkim placówkom pocztowym usunąć niezwłocznie popełniane u siebie usterki w obrocie gazetowym, oraz skłonić miejscowych wydawców do usunięcia tych, które powstają z ich winy. Niedomagania te bowiem wstrzymują osiągnięcie należytej sprawności w obrocie gazetowym i dlatego będę je bezwzględnie zwalczał.

Nr. PP. 30 z dnia 30 marca 1937 r.

29.

Gubienie egzemplarzy Dziennika Ustaw R. P. przez urzędy pocztowe.

Uznając ważność szybkiego i regularnego doręczania egzemplarzy Dziennika Ustaw R. P., Ministerstwo Poczt i Telegrafów uzupełniło przepisy gazetowe w tym kierunku, aby brakujące egzemplarze Dziennika Ustaw R. P. były reklamowane z urzędu przez placówki p. t. bezpośrednio w Administracji Dziennika Ustaw (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4. z 1937 r., poz. 9).

Redakcja Dziennika Ustaw R. P. jednak zażaliła się do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, że poszczególne urzędy pocztowe niekiedy doręczają nieprawidłowo egzemplarze Dziennika Ustaw R. P., a nawet same je gubią.

Oznajmiam przeto, że Redakcja Dziennika Ustaw R. P. będzie w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. PW. 133/29 z dnia 19. III. 1937 r. zawiadamiać właściwe Dyrekcje Okręgu Poczt i Telegrafów o tego rodzaju wypadkach, przy wymienieniu popełniających te usterki placówek pocztowych, po czym będę na tej podstawie pociągał winnych pracowników do odpowiedzialności służbowej.

Nr. PP. 31 z dnia 31 marca 1937 r.

AMBICJĄ KAŻDEGO PRACOWNIKA POWINIEN BYĆ SYSTEMATYCZNY WZROST DOCHODÓW PLACÓWKI POCZTOWEJ, W KTÓREJ JEST ZATRUDNIONY.

TELEGRAF i TELEFON.

30.

Rozmowy międzymiastowe Funduszu Pracy.

Rozmowy międzymiastowe zamawiane ze stacji telefonicznych Funduszu Pracy należy traktować pod względem kolejności jak rozmowy państwowe.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 23. III. br. Nr. TE. 2100, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zawiadamia, że rozmowy międzymiastowe zamawiane ze stacji telefonicznych Funduszu Pracy należy począwszy od 1 kwietnia 1937 r. traktować pod względem kolejności jak rozmowy państwowe, stosownie do przepisów zawartych w § 47 ust. 1 i 2 Regulaminu Telefonicznego część I.

Nr. TE. 211 z dnia 31 marca 1937 r.

31.

Doręczanie telegramów i wezwań do rozmównic.

Telegramy i wezwania do rozmównic, nadeszłe do doręczenia w miejscowym obszarze pocztowym w czasie nieobecności w służbie wewnętrznej listonoszów należy doręczać przez umyślnych posłańców za wynagrodzeniem 0,20 zł. za doręczony telegram lub wezwanie.

Celem uregulowania doręczania w miejscowym obszarze pocztowym telegramów nadeszłych do jednostek eksploatacyjnych oddawczych w czasie nieobecności w służbie wewnętrznej listonoszów, zarządza się co następuje:

W przypadkach otrzymania telegramów lub wezwań do rozmównicy do doręczenia

w czasie nieobecności w służbie wewnętrznej listonoszów, należy je doręczać przez gońców, dorywczo przyjętych, za opłatą 0,20 zł. od doręczonego w miejscowym obszarze pocztowym telegramu lub wezwania.

Wypłacone sumy za doręczanie telegramów i wezwań w miejscowym obszarze pocztowym przez umyślnych posłańców, należy zarachowywać w ogólnym rachunku miesięcznym przy dołączeniu odnośnych rachunków potwierdzonych przez posłańców i z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Urzędy kontrolne (Rejonowe i Obwodowe p. t.) obowiązane są, przy przeprowadzaniu przewidzianej zarządzeniem Dyr. Okr. P. i T. z dnia 19. X. 1936 r. Nr. TE. 512 (Dz. Zarz. Dyr. O. P. i T. Nr. 13 z 1936 r. poz. 103) kontroli opłat telefon. i telegraf. sprawdzać, czy użycie posłańca za osobnym wynagrodzeniem jest uzasadnione i czy odnośne rachunki są pokwitowane przez posłańców.

Nr. TE. 2120 z dnia 25 marca 1937 r.

ADMINISTRACJA.

32.

Kontrolowanie i ewidencja kontroli gaśnic.

Przepisy traktujące o obronie przeciwpożarowej, ogłoszone w tomie przepisów III B.3, postanawiają w części VI, rozdziale III, § 224, ustęp 2, że raz na kwartał gaśnica powinna być poddana rewizji, płyn sprawdzony na reakcję, pyszczek i inne części wewnętrzne oczyszczone z rdzy i kryształów.

Nie wszystkie atoli jednostki eksploatacyjne stosują się do wyżej przytoczonego zarządzenia, gdyż gaśnice znajdują się w stanie niechlujnym i nie zdatnym do użytku na wypadek pożaru.

W większych urzędach administrator w obecności instruktora P. S. O., zaś w urzędach mniejszych i agencjach p. t. naczelnicy wzgl. kierownicy agencyj p. t. powinni zwracać uwagę na należyte utrzymanie sprzętu przeciwpożarowego.

Gaśnice, znajdujące się w jednostkach eksploatacyjnych i ambulansach powinny być stale kontrolowane, a personel obznajomiony z ich konstrukcją i użyciem.

Równocześnie podaję:

1) sposób sprawdzenia gaśnicy „Tetra 1“ oraz
2) sposób sprawdzenia gaśnicy płynowej Mi-Ra.

ad 1) **Sposób sprawdzenia gaśnicy „Tetra 1“**

1. Sprawdzić przede wszystkim całość plomby.

2. Jeżeli plomba jest zerwana, lub gaśnica wykazuje zewnętrzne uszkodzenia, należy ją zdjąć, odkręcić nakrętkę i sprawdzić, czy uszczelnienie jest nie uszkodzone.

3. Dopiero, jeżeli uszczelnienie wykazuje ślady zniszczenia, należy sprawdzić całość patronu, czy kształt wypukły kapturka w patronie nie uległ zmianie i czy zbiornik zawiera należytą ilość gaśniczego płynu.

4. Przy każdorazowej kontroli należy sprawdzić, czy od zewnątrz nie przedostały się do otworu pyszczka zanieczyszczenia, które należy usunąć drucikiem (nie drzewem lub papierem).

5. Sworzeń zbijaka należy każdorazowo na sucho dokładnie wytrzeć, sprawdzając lekkim przesunięciem jego ruchomość.

6. W razie opróżnienia gaśnicy z jakiegokolwiek powodu, należy ją bez zwłoki ponownie napełnić, gdyż w przeciwnym razie ulega ona przedwczesnemu zniszczeniu, wskutek utleniania się ołowianej powłoki na wewnętrznej ściance zbiornika.

ad 2) **Sposób sprawdzenia gaśnicy płynowej.**

1. Zdjąć gaśnicę z wieszaka uważając, aby przez nieostrożne uderzenie zbijakiem nie spowodować jej rozładowania.

2. Przechylić gaśnicę pyszczkiem wdół, i zwilżyć wyciekającym płynem czerwony papierek lakmusowy. Jeżeli papier zabarwi się na niebiesko, płyn jest dobry, jeżeli papier nie zmieni koloru, płyn w aparacie jest niewłaściwy.

3. Jeżeli gaśnica wykazuje przy śrubunku osad, należy śrubunek odkręcić, sprawdzić znajdujący się w nim gumowy pakunek, jak również pakunek pod krawędzią siatkowego cylindra. Jeżeli pakunki są uszkodzone, zażądać dla wymiany nowych.

4. W razie sączenia się płynu poprzez pyszczek podczas pozostawiania aparatu na wieszaku, należy odkręcić na chwilę śrubunek celem wypuszczenia z aparatu gazu.

5. Po odkręceniu śrubunku sprawdzić równocześnie, czy szkło z kwasem jest nieuszkodzone i czy jest włożone do siatkowego cylindra szpiczastym końcem w dół.

6. Gaśnicę dokładnie oczyścić, a zbijak cienko naoliwić i kilka razy przesunąć w obu kierunkach.

7. Jeżeli zbijak chodzi zbyt luźno, należy mocniej dokręcić dławik.

8. Gdyby ani przy śrubunku ani przy pyszczku nie było śladu wycieków, nie należy aparatu otwierać, a uskutecznić tylko próbę z lakmusowym papierem.

9. Po kontroli gaśnicę z powrotem umieścić na wieszaku i zaplombować.

Gdyby się okazało, że którakolwiek gaśnica nie jest napełniona, w takim razie okoliczność tę należy podać Dyrekcji z zaznaczeniem od jakiego czasu pozostaje dana gaśnica pustą.

Dla celów ewidencyjnych kontroli gaśnic polecam zaprowadzić specjalne karty kontrolne. Karty te należy sporządzić z grubego kartonu o wymiarach 10 x 20 cm, oraz przymocować je w górnej części za pomocą silnego i odpowiedniej długości sznurka do każdej gaśnicy i to w ten sposób, by kartę można było następnie umieścić między ścianą, a gaśnicą.

Na przygotowany w ten sposób karton, należy nakleić tych samych rozmiarów kartkę białego papieru, według niżej podanego wzoru z następującymi rubrykami:

Wzór:

Datownik

KARTA KONTROLNA

gaśnicy ....
(podać typ gaśnicy)

Nr ....
(podać dane inwentaryzacji)

L. p.	Data kontroli	Imię i nazwisko przeprowadzającego kontrolę	UWAGI

Dane dotyczące kontroli należy wpisywać do karty kontrolnej czysto i czytelnie.

Instruktorom P. S. O., administratorom nieruchomości, naczelnikom p. t. i kierownikom agencyj p. t. zwracam specjalną uwagę na obowiązki, które nałożone zostały na nich w § 204 przepisów III. B. 3.

W końcu przypominam tym kierownikom jednostek eksploatacyjnych, którzy nie posiadają gaśnic, hydrantów, hydronetek, hydropultów itp. w myśl obowiązujących przepisów, aby zaopatrzyli się w piasek i wodę, które to środki przeciwpożarowe powinny być stale pod ręką w dostatecznej ilości.

Organa kontrolne przy sposobności rewizji danej placówki p. t. będą kontrolować, czy niniejsze zarządzenie zostało należycie wykonane.

Do końca **miesiąca kwietnia** b.r. przedstawią mi rejonowe u. t. t. oraz obwodowe u. p. i upt. szczegółowe spisy posiadanego sprzętu przeciwpożarowego (jakiego systemu, typu i od jakiego czasu znajduje się w danej jednostce eksploatacyjnej), znajdującego się na terenie obwodu w poszczególnych placówkach p. i p.t. oraz przedstawią mi ewentualne zapotrzebowanie na gaśnice w formie wykazu, podając najkonieczniejszą ilość.

№ OOrg. 200/Bezp. z 5 kwietnia 1937 r.

33.

Zmiany w instrukcji o gospodarce ryczałtowej.

W zarządzeniu № AG. 700 z dnia 11 maja 1936 r. o gospodarce ryczałtowej, ogłoszonym w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu Poczt i Te-

legrafów Nr. 8 poz. 70 z 1936 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„Ryczałt na utrzymanie i eksploatację zaprzęgów konnych wózków ręcznych oraz rowerów obejmuje następujące tytuły:

1) utrzymanie i leczenie koni.

2) utrzymanie zaprzęgów konnych i wózków ręcznych.

3) utrzymanie rowerów inwentarzowych.

4) wypłata odszkodowań za używanie, dla celów służbowych, rowerów będących własnością pracowników“.

2) do § 6 ust. III. należy dodać nowy punkt: „4) wypłacanie ryczałtowych odszkodowań za używanie dla celów służbowych rowerów będących własnością pracowników“.

№ AG. 2102 z dnia 7 kwietnia 1937 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1937 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**